

E la nave va

El trio de Constantí presenta al festival Strenes el seu darrer disc, '1963'

Els Pets | F. Gemma Martz

Els Pets van acudir a la seva cita al festival Strenes vint-i-quatre hores després d'haver publicat en format físic el tretzè disc d'estudi de la seva carrera, *1963* (RGB Suports, 2022). El treball, produït per **Joan Pons**, suposa el seu retorn discogràfic després de *Som* (RGB Suports, 2018), i fa referència a l'any de naixement compartit pels tres membres del conjunt. El trio de Constantí es va presentar a Girona en un dels escenaris emblemàtics del festival, situat als peus de la icònica Catedral, en allò que es pot denominar sense pensar gaire com a 'marc incomparable'.

L'alineació de directe d'**Els Pets** planteja continuïtat respecte la darrera gira: als titulars **Gavaldà, Reig i Cáceres**, s'hi van sumar **Jordi Bastida i Marcel Cavallé** a les guitarres, i **Joan Pau Chaves** als teclats. El grup, que enguany pot presumir de lluir la Creu de Sant Jordi, va aparèixer a l'escenari després d'una versió enregistrada del "Moon River" de **Henry Mancini**, cançó que va formar part d'*Esmorzar amb diamants*; la famosa pel·lícula de **Blake Edwards** de 1961, però que a Catalunya no va estrenar-se fins al 1963.

"Descafeïnat", una de les cançons d'*Agost* (Discmedi, 2004), va donar el tret de sortida d'un concert on es van escoltar deu de les dotze cançons de 1963; un disc que **Els Pets** han decidit no distribuir d'entrada en format digital. Això va fer que el públic, poc familiaritzat amb les noves composicions, es mostrés més fred davant el nou cançoner. Tal i com va ironitzar **Gavaldà**, "toquem cançons noves perquè si ens equivoquem no ho sabreu mai". Després de "No t'escolto", "Jordi Puig" i "Com un mitjó", "Aquest cony de temps" va retornar el concert a terrenys més transitats, i va ser -juntament amb "La vida és bonica (però complicada)" i "Blue Tack" una de les cançons més celebrades del repertori.

Els Pets al festival Strenes de Girona (30/04/2022). Foto: Gemma Martz

Del nou disc va funcionar bé "Atracament a la caixa" -després d'escalfar el públic amb una crítica als bancs- i "Fem riure"; una cançó que en directe creix respecte la versió enregistrada. "No sabeu què bonic és tornar a veure les cares senceres", va explicar **Gavaldà** just abans d'aconseguir aixecar el públic de la cadira durant el tram final del concert amb "Tantes coses a fer" i la irresistible "S'ha acabat". I esclar, per acabar el concert: sota, cavall, rei i "Bon dia"; o "us pensàveu que no la fariem?". Una cançó que, compte, aquest any celebra el seu 25è aniversari.

Torn pels bisos amb "No vull que t'agradi aquesta cançó", un dels èxits de *Som*; la irònica "Jo vull ser rei" i "Estonada de cel", de *Bondia* (Discmedi, 1997). Els músics van retirar-se excepte **Gavaldà**, que va quedar-se amb els guitarristes **Jordi Bastida** i **Marcel Cavallé** per interpretar la cançó de bressol "Bona nit". I salutacions amb la banda sonora de **Rita Pavone** cantant "Ei", versió en català del seu èxit "Lui", enregistrada -oh, llàstima!- l'any 1965.

En total, vint-i-cinc cançons per un concert de més de dues hores que va servir per constatar que **Els Pets** poden seguir oferint bones cançons, si bé caldrà deixar temps per a que aquestes acabin d'arrelar en el seu públic i puguin fer-se un lloc enmig de clàssics indiscutibles del pop català. Parafrasejant el director italià **Federico Fellini**: *E la nave va*. El vaixell, sens dubte, avança.